

forrente en Værdi af 300 til 325 Rd. pr. Tde. Land, men efter min Undersøgelse af Forholdene og efter min Betragtning, navnlig af de Bygningers Tilstrækelighed og Hensigtsmæssighed, som ere tilstede, er det en Priis, som man maaskee vanskeligt vilde have opnaaet for Eiendomme, der ligge, som disse gjøre, og som ere berøvede enhver Herlighed, saaledes som disse ere. Dertil kommer, at de ikke koste Staten 4 β i Administration, og — lad mig kun sige det, skjøndt jeg vel veed, at der er forskjelligte ærede Medlemmer, som lægge mindre Vægt derpaa, men det er et Hensyn, som vel kan tages nu, naar det kan stee uden Opoffrelse fra Statskassens Side. — det er den eneste Sagtret, der er tilbage paa Etvillisten, det eneste Sted, hvor det er muligt at indøve en Meente; naar der ikke af andre Hensyn var tilstrækkelig Grund til at stille sig af med disse Eiendomme, seer jeg ikke rettere, end at man meget godt kan tage dette Hensyn med. — Jeg finder Aaledning til at fremdrage endnu en Bemærkning, fordi den synes at flyde, jeg tør ikke sige af samme Den, men i alt Fald af samme Aand, som de Uttringer, der foranledigede mig til strax at begjære Ordet. En offentlig Tidende har tidligere nævnt — jeg tilstaaer, at det smerter mig, at man ikke kan omtale det Slags Forhold uden strax at tillægge Ministeren Motiver, som ganske vist ligge meget fjernt fra ham — i Forbindelse med en Om-tale af disse Gaardes Bortforpagtning, at Dronningemøllen, som ogsaa var ledig, ikke skulde bortforpagtes under Haanden, men ved Auction, formeentlig fordi Ministeren vilde, at medens de to andre Forpagtere skulde blive, skulde den nuværende Forpagter af Dronningemøllen bort. De Grunde, der for mig vare tilstede for at lade de Forpagtere blive, som sidde inde med store Capitaler i de 2 af mig først nævnte Gaarde, finde ikke deres Anvendelse paa Dronningemøllen; men der var ialfald eet Hensyn, som for mig var aldeles afgjørende til ikke at kunne bortforpagte denne uden Auction, og det var, at den nuværende Forpagter ikke vilde vedblive Forpagtningen af den, medmindre han kunde faae et Afslag af circa 1000 Rd. i den hidtilværende Afgift.

Dette ansaae jeg mig selvfølgelig for uberettiget til at indrømme, og da jeg ikke ved en Eiendom som denne, der mere er et Handelssted end et egentlig Agerbrugssted, turde paa-tage mig noget som helst Ansvar for Taxationen af, hvad der kunde gives i Forpagtningsafgift, var der ingen anden forstandig Raade at udføre den Ting paa end at lade Publicum domme i saa Henseende. Dermed vil jeg ikke have sagt Andet, end at jeg, hvis den nuværende Forpagter bliver høistbydende, ogsaa finder, at han er nærmest til at beholde Eiendommen, og der har ikke været den allerfjærreste Tanke om nogensomhelst Begunstigelse enten for den Eine eller den Anden; thi det er efter min Mening ligefrem givet i Forholdenes Natur, at naar man ikke vil fortsætte Forpagtningen for den Priis, som engang er accorderet, men derimod vil have en Nedsættelse af langt over Halvdelen af Afgiften, gives der ingen anden forsvarlig Raade at ordne Sagen paa end ved offentlig Auction.

A. Sage: Det, der blev anført af det ærede Medlem, der nys havde Ordet (Fredsriksen) om den finantsielle Underbalance med videre, har ikke fremkaldt nogen Indsigelse fra den høitagtede Ministers Side (Finantsministeren: Det skal nok komme!), og vi maae altsaa gaae ud fra, at han godkjenner det, som det ærede Medlem anførte. Ved at høre det ærede Medlem tale om vor finantsielle Stilling, kommer jeg til at tænke paa, at man siger, at der kan være Beltalenhed i Tal, men i denne Fremstilling er der for mig en sørgelig Beltalenhed, om en saadan findes der. — Hvad de nævnte Gaarde angaaer, da skal jeg ikke indlade mig paa denne Forhandling, som formodentlig vil blive ført videre af det ærede Medlem. Jeg skal kun glæde mig over, at vi ikke mistede disse Eiendomme ifjor til en Plads for Veirobvelser, og jeg takker det ærede Udvalg for, at det dengang tog Sagen i sin Haand, da jeg er bange for, at den høitagtede Minister med al Anerkjendelse af hans særdeles gode Villie for Statens Tax og hans mange andre fortærfællige Egenstaber har en altfor høieligt Villie.

Det har ikke været min Hensigt, mine